

Warszawa, dnia 06 maja 2026 r.

RPW/15997/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2026-05-06
Data wpływu: 2026-05-06

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

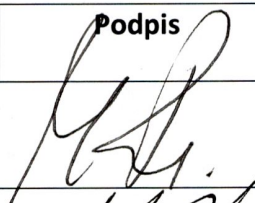
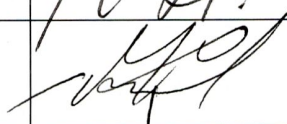
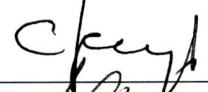
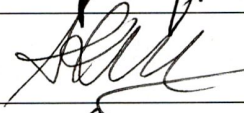

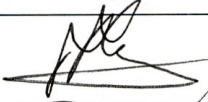
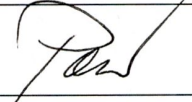

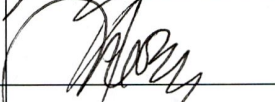

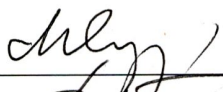
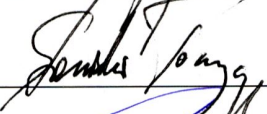
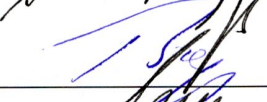

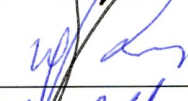
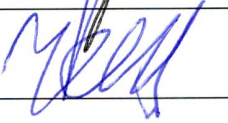
Rzeczypospolitej Polskiej

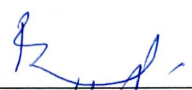

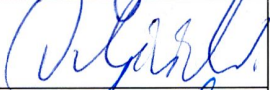

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP, niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz o
zmianie niektórych innych ustaw**

Do reprezentowania wnioskodawców upowazniamy pana **posła Ireneusza Rasia**

Wykaz posłanek i posłów popierających
projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz
niektórych innych ustaw

L.p.	Nazwisko	Imię	Klub	Podpis
1.	RAS	Iwona	PSL-TD	
2.	Ganicz	Marek	PSL-TD	
3.	Guyb	Andrzej	PSL	
4.	Kłopotnik	Agnes	PSL	
5.	Nowyński	Anna	PSL	
6.	Melnyk	Miroslaw	PSL	
7.	Poronowicz	Anna	PSL	
8.	Tomasz	Jacek	PSL-TD	
9.	Joseph	Krzysztof	PSL-TD	
10.	Sosnowski	Dominik	PSL	
11.	PYRZYK	MICHAŁ	PSL-TD	
12.	Tomczak	Janina	PSL-TD	
13.	Poznański	Janina	PSL-TD	
14.	Kiepski	Dominik	PSL	
15.	Rajczyk	Włodzisław	PSL	
16.	Henryk Kiepara	Henryk	PSL-TD	

17.	Marek Bianchi	Marek	PSL-TD	
18.	Zobczyk	Rodasław	PSL-TD	
19.	Wojciech Dziwinski		PN-TD	
20.	Sreckiewski Czesław	Czesław	PSL-TD	
21.	Ryszard Szyba		PSL-TD	
22.	Wojciech Szymon		PSL FP	
23.	Władysław Bartoszewski		PSL-TD	
24.	~~Władysław Bartoszewski~~		~~PSL-TD~~	<del></del>
25.				
26.				
27.				
28.				
29.				
30.				
31.				
32.				
33.				
34.				

USTAWA

z dnia .....

o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707, 726 i 1113) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opłatę turystyczno-rekompensacyjną;”;

2) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłatę turystyczno-rekompensacyjną pobiera się w drodze inkasa w obiekcie hotelarskim oraz innym obiekcie, w którym są świadczone usługi hotelarskie od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w gminie – za każdą rozpoczętą dobę pobytu.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty uzdrowiskowej nie pobiera się:

1) pod warunkiem wzajemności - od członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) od osób przebywających w szpitalach;

3) od osób niewidomych i ich przewodników;

4) od podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę turystyczno-rekompensacyjną albo uzdrowiskową;

5) od zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej.”;

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Od osób, od których pobierana jest opłata uzdrowiskowa, nie pobiera się opłaty turystyczno-rekompensacyjnej.”;

d) dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Opłaty turystyczno-rekompensacyjnej nie pobiera się:

- 1) od osób przebywających w szpitalach;
- 2) od dzieci do lat 16.”;

e) uchyla się ust. 3;

f) uchyla się ust. 4;

g) uchyla się ust. 5;

h) wprowadza się ust. 6-11 w brzmieniu:

„6. Opłata turystyczno-rekompensacyjna podlega dystrybucji w następujących proporcjach:

- 1) 80 % gmina, w której dokonano poboru;
- 2) 18% Polska Organizacja Turystyczna;
- 3) 2% inkasent

7. Pobrana opłata turystyczna jest wpłacana do właściwego miejscowo urzędu skarbowego do końca danego miesiąca, w którym dokonano poboru.

8. Dystrybucja pobranych opłat turystycznych następuje raz na kwartał.

10. Opłata turystyczno-rekompensacyjna może być wprowadzona wyłącznie, gdy rada gminy przyjmie w drodze uchwały przysługującą w zamian za poniesienie opłaty - rekompensatę, polegającą w szczególności na przyznaniu zniżki do skorzystania z gminnej instytucji kultury, ośrodka sportu i rekreacji lub z innej oferty o charakterze turystycznym.

11. Wójt, burmistrz, prezydent miasta każdego roku na sesji rady gminy do 30 sierpnia przedstawia informację o przeznaczeniu i poziomie wykorzystania proporcjonalnej dla gminy części kwoty pobranej opłaty turystyczno-rekompensacyjnej w roku poprzedzającym informację.”

3) w art. 19:

a) pkt 1 litera „b” otrzymuje brzmienie:

„b) stawka opłaty turystycznej nie może przekroczyć równowartości 35% minimalnej stawki godzinowej ustalonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773),”

b) w pkt 1 uchyla się literę „c”;

c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z zastrzeżeniem art. 17 ust. 1 i ust. 6 może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1, zobowiązanych do uiszczania opłaty turystyczno-rekompensacyjnej albo opłaty uzdrowskiej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru opłaty turystyczno-rekompensacyjnej albo opłaty uzdrowskiej.”;

d) dodaje się ust. 20 w brzmieniu:

„20. Rada gminy określa w drodze uchwały wysokość opłaty turystyczno-rekompensacyjnej, której wysokość może uzależnić w szczególności od miejsca świadczenia usługi hotelarskiej, kategorii i rodzaju obiektu, posiadanego wyposażenia miejsca, w którym są świadczone usługi hotelarskie, sezonowości, uwzględniając konieczność zapewnienia efektywności poboru opłaty i mając na względzie własne potrzeby finansowe, przy czym poziom minimalnej i maksymalnej stawki możliwej do ustalenia przez gminę zostanie określony w drodze rozporządzenia, o którym mowa w ust. 19 pkt 1 lit. b

Art. 2. W ustawie z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 1572 i 1717) w art. 7 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5b) dochody z opłaty turystyczno-rekompensacyjnej w zakresie, o którym mowa w art. 17 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 czerwca 1990 r. o Polskiej Organizacji Turystycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1541) w art. 14 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) przychody z opłaty turystyczno-rekompensacyjnej, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2025 r. poz. 707, 726 i 1113);”.

UZASADNIENIE

1. Wprowadzenie

Odwołując się do art. 1 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) – Rzeczpospolita Polska jest dobrem wspólnym wszystkich obywateli – trzeba stwierdzić, iż turystyka krajowa stanowi istotny element tego dobra wspólnego. Nie tylko stanowi ona rodzaj aktywności spędzanej w różnych celach np. wypoczynkowym czy poznawczym, ale jest również ważną dziedziną polskiej gospodarki oraz narzędziem promocji naszego kraju i kultury wśród podróżnych z innych państw. Sama zaś turystyka jest także oparta na wielu różnorodnych czynnikach, takich jak np. poziom lokalnej infrastruktury, usług czy zapewnieniu porządku publicznego w różnych aspektach. Zaś zapewnienie tych podstawowych czynników dla turystyki należy, co do zasady, do zadań gmin. To na gminach więc spoczywa w dużej mierze odpowiedzialność za prawidłowy rozwój polskiej turystyki. Biorąc to pod uwagę, koniecznym jest zapewnienie gminnym wspólnotom samorządowym takich narzędzi prawnych, aby mogły one w sposób adekwatny reagować na bieżące potrzeby – zarówno ich mieszkańców, jak i odwiedzających ich podróżnych. Rozwój turystyki może bowiem generować nie tylko korzyści dla gmin i jej mieszkańców, ale także liczne problemy np. związane z zanieczyszczeniem i degradacją lokalnego środowiska naturalnego, których nie da się rozwiązać bez stosownych nakładów finansowych. Naprzeciw tego typu szansom i zagrożeniom związanym z turystyką wychodzi właśnie idea prawnego umożliwienia wprowadzenia opłaty turystyczno-rekompensacyjnej.

Wspomniana opłata turystyczno-rekompensacyjna zostanie wprowadzona w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2025 r. poz. 707)) nowej daniny, podobnej do funkcjonujących w krajach Unii Europejskiej, wspomnianej opłaty turystyczno-rekompensacyjnej. Aktualnie funkcjonująca opłata miejscowa poprzez wyśrubowane wymogi klimatyczne utrudniała, a wręcz uniemożliwiała pobieranie jej w miejscowościach atrakcyjnych turystycznie, a co za tym idzie korzystanie z wpływów z opłat na cele związane z turystyką i promocją turystyczną. Opłaty turystyczne pozostają w Europie istotnym źródłem dochodów dla miast i regionów, pomagając w finansowaniu infrastruktury turystycznej, ochronie środowiska oraz promocji turystyki. Różnorodność stawek i zwolnień pokazuje, jak dane miasto, region czy inny podmiot odpowiadający na promocję turystyczną dostosowuje politykę podatkową do swoich specyficznych potrzeb i celów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że opłata turystyczno-rekompensacyjna – jak wskazuje sama nazwa proponowanej nowej daniny publicznoprawnej – nie będzie nowym podatkiem. Zgodnie z przyjętymi w nauce prawa kryteriami odróżnia ją od podatku to, iż zawiera w sobie cechę ekwiwalentności. W niniejszym przypadku odbywa się to poprzez rekompensatę polegającą w szczególności na przyznaniu zniżki do skorzystania z gminnej instytucji kultury, ośrodka sportu i rekreacji lub z innej oferty o charakterze turystycznym.

Proponowane narzędzie prawne będzie także respektowało i realizowało konstytucyjną zasadę pomocniczości, umacniającej uprawnienia obywateli i ich wspólnot (Preambuła Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r.). Albowiem to organ wybrany i reprezentujący gminną wspólnotę samorządową – rada gminy – będzie uprawniony do ewentualnego ustanowienia takiej opłaty w drodze uchwały. Wzmocni to także podmiotowość gminy, gdyż to ona, poprzez radę gminy, będzie decydowała o ustanowieniu opłaty turystyczno-rekompensacyjnej albo jej braku.

Przechodząc zaś do sumarycznego wymienienia najważniejszych rozwiązań normatywnych niniejszego projektu, są one następujące:

1. Rada gminy może wprowadzić opłatę turystyczno-rekompensacyjną, którą pobiera się w obiekcie hotelarskim oraz innym obiekcie, w którym są świadczone usługi hotelarskie.
2. Opłatę turystyczno-rekompensacyjną pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w gminie – za każdą rozpoczętą dobę pobytu.
3. Opłata turystyczno-rekompensacyjna nie będzie pobierana:
  - a. od osób przebywających w szpitalach;
  - b. od dzieci do lat 16;
  - c. od osób, od których pobierana jest opłata miejscowa albo uzdrowiskowa.
4. Opłata turystyczno-rekompensacyjna po dokonaniu poboru podlegałaby dystrybucji w następujących proporcjach:
  - a. 80 % do gminy, w której została zebrana;
  - b. 18% Polska Organizacja Turystyczna (POT);
  - c. 2% inkasent.

5. Opłata turystyczno-rekompensacyjna mogłaby być wprowadzona wyłącznie, gdy rada gminy przyjmie w drodze uchwały przysługującą w zamian za poniesienie opłaty - rekompensatę, polegającą w szczególności na przyznaniu zniżki do skorzystania z gminnej instytucji kultury, ośrodka sportu i rekreacji lub z innej oferty o charakterze turystycznym.
6. Rada gminy określa w drodze uchwały wysokość opłaty turystyczno-rekompensacyjnej, której wysokość może uzależnić w szczególności od miejsca świadczenia usługi hotelarskiej, kategorii i rodzaju obiektu, posiadanego wyposażenia miejsca, w którym są świadczone usługi hotelarskie, sezonowości, uwzględniając konieczność zapewnienia efektywności poboru opłaty i mając na względzie własne potrzeby finansowe, przy czym poziom minimalnej i maksymalnej stawki możliwej do ustalenia przez gminę zostanie określony w drodze rozporządzenia.

W następstwie uchwalenia przedmiotowej ustawy spodziewa się przede wszystkim wzrostu przychodów gminnych jednostek samorządowych. Jakkolwiek bowiem uprawnienie do nakładania opłaty będzie fakultatywne dla rady gminy, to jednak są na terenie RP destynacje turystyczne, które wręcz postulują wprowadzenie takiej prawnej możliwości np. miasto Zakopane. Można się spodziewać, że wiele popularnych turystycznie gmin np. z obszaru nadmorskiego czy górskiego, uchwali przedmiotową opłatę. To wszystko ma przełożyć się na większą atrakcyjność turystyczną Polski – zarówno w odniesieniu do rodzimych turystów, jak i z innych państw.

Otrzymywane przez POT środki mają być przeznaczane na promocje turystyki lokalnej, poprzez współpracę z LOT, gmina jest podstawową jednostką samorządu terytorialnego, dlatego promocja tego obszaru przy wykorzystaniu środków tam gromadzonych powinna być jednym z ważniejszych celów w nowej perspektywie finansowej. W tym zakresie Rada POT może rekomendować właściwe działania do podjęcia przez POT.

W wyniku analizy problemów, które mają być rozwiązane w przedmiotowej ustawie stwierdzono, iż nie da się zastosować do ich rozwiązania działań nieregulacyjnych, ponieważ w tej formie byłyby one nieskuteczne i niemożliwe do wyegzekwowania na gruncie prawnym. Nie da się bowiem ich rozwiązać w inny sposób, aniżeli poprzez zwiększenie dostępnych środków będących do dyspozycji odpowiednich podmiotów, w przypadku niniejszego projektu zwłaszcza gmin. Umożliwienie radom gmin, odpowiednio do ich własnej oceny sytuacji, uchwalenia opłaty turystyczno-rekompensacyjnej, jest z tej perspektywy najprostszym rozwiązaniem, który nie będzie implikował zbędnych trudności.

3. Przykładowe rozwiązania zastosowane w innych krajach członkowskich OECD/UE.

Opłaty turystyczne są powszechnie stosowane w wielu popularnych destynacjach turystycznych na całym świecie. W Europie, opłaty te są stosowane w celu finansowania infrastruktury turystycznej, ochrony środowiska oraz promowania regionów jako atrakcyjnych celów podróży. Opłaty turystyczne różnią się w zależności od kraju i miasta. Wysokość opłat jest często uzależniona od kategorii zakwaterowania oraz sezonu turystycznego. Poniżej zostaną przedstawione kluczowe informacje dotyczące opłat turystycznych pobieranych w krajach/miastach europejskich.

• Włochy

Wysokość tych opłat jest ustalana przez odpowiednie urzędy miejskie i różni się w zależności od kategorii zakwaterowania oraz lokalizacji. Poniżej omówiono systemy opłat turystycznych w trzech popularnych miastach włoskich: Rzymie, Wenecji i Florencji.

1) Rzym

Wysokość podatku turystycznego ustala urząd miasta Rzym, a opłata pobierana jest tylko i wyłącznie w miejscach noclegu.

Stawki – Hotele: od **4 €** do **10 €** za noc w zależności od kategorii (1*-5*) Inne zakwaterowania (np. B&B, agroturystyka): od **3 €** do **7 €** za noc. Sposób płatności: gotówka lub karta w miejscu zakwaterowania.

Zwolnienia: Dzieci poniżej 10 lat, osoby z niepełnosprawnościami, kierowcy wycieczek, siły zbrojne.

Przeznaczenie środków pochodzących z poboru opłaty turystycznej:

Fundusze przeznaczone na promocję miasta, utrzymanie infrastruktury turystycznej, renowację zabytków, poprawę bezpieczeństwa w miejscach odwiedzanych przez turystów.

2) Wenecja

Opłaty różnią się w zależności od miejsca pobytu (Wenecja, wyspy laguny, część lądowa) i sezonu (niski i wysoki).

Zniżki: 30% dla noclegów na stałym lądzie, 20% na wyspach laguny.

Stawki – sezon niski: opłaty wahają się od **0,50 €** do **2,50 €** w zależności od standardu noclegu. Sezon wysoki: opłaty podwajają się, osiągając od **1 €** do **5 €**. Opłata za wstęp do Wenecji **5 €** za osobę. Dotyczy jednodniowych turystów.

Zwolnienia: Dzieci poniżej 10 lat, osoby z niepełnosprawnościami, kierowcy wycieczek.

Przeznaczenie środków pochodzących z poboru opłaty turystycznej:

Zmniejszenie obciążeń dla mieszkańców, poprawa jakości oferty turystycznej, finansowanie prac konserwacyjnych i odbudowy dziedzictwa kulturowego.

3) Florencja

Opłata uiszczana jest u właściciela obiektu, w którym planowany jest nocleg a następnie przekazywana gminie.

Stawki: Od kwietnia 2023 r. stawka podatku miejskiego we Florencji wynosi od 4,50 € do 8 € za noc, zależności od kategorii. Opłata jest płatna za maksymalnie 7 nocy nieprzerwanego pobytu. Inne zakwaterowania: od 3,50 € do 7 € za noc.

Zwolnienia: Dzieci poniżej 12 roku życia, osoby pomagające pacjentom w szpitalach, studenci Uniwersytetu we Florencji, siły policyjne, osoby z niepełnosprawnościami posiadające właściwe zaświadczenie.

Przeznaczenie środków pochodzących z poboru opłaty turystycznej:

Promocja miasta, wspieranie usług informacyjnych oraz finansowanie infrastruktury dla zapewnienia efektywnego funkcjonowania miasta.

- **Grecja**

Grecja, w odróżnieniu od Włoch, przyjmuje jednolite podejście do opłat turystycznych na terenie całego państwa. Bez względu na lokalizację, czy to większe miasta kontynentalne czy malownicze wyspy, stawki są jednakowe. Opłata ta obejmuje również noclegi w pokojach lub apartamentach, a wysokość opłat zależy od kategorii noclegów. Poniżej wysokość opłaty dla różnych kategorii obiektów noclegowych:

1* - 0,25-1 €

2* - 0,50 €

3* - 1,50 €

4* - 3 €

5* - 4 €

Opłata obowiązuje także na pokój/apartament za noc:

Apartamenty - 0,25-1 € (pokoje/apartamenty na podst. liczby kluczy

- **Hiszpania**

- 1) Baleary:

Stawki podstawowe (wysoki sezon): od 1 € (kempingi) do 4 € (hotele 5*).

Stawki podstawowe (niski sezon): od 0,25 € (kempingi) do 1 € (hotele 5*).

- 2) Barcelona:

Stawki podstawowe (wysoki sezon): od 3,7 € (hostele/kempingi) do 6,25 € (hotele 5*).

Stawki podstawowe (niski sezon): od 3,7 € (hostele/kempingi) do 6,25 € (hotele 5*).

- 3) Katalonia:

Stawki podstawowe (wysoki sezon): od 0,60 € (hostele/kempingi) do 3 € (łódź wycieczkowa, hotele 5*).

Stawki podstawowe (niski sezon): od 0,60 € (hostele/kempingi) do 3 € (łódź wycieczkowa, hotele 5*).

- 4) Walencja:

Stawki podstawowe: od 0,50 € (hotele/kempingi niższej kategorii) do 2 € (hotele 5*).

Podatek w Hiszpanii jest pobierany od osób powyżej 16 roku życia, zatrzymujących się w różnych obiektach turystycznych i jest naliczany za każdą kolejną noc pobytu. Dochód z zebranej opłaty służy inicjatywom na rzecz ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

- **Francja**

We Francji regiony posiadają pewną autonomię w kwestiach związanych z opodatkowaniem turystów. Władze regionalne ustalają charakterystykę podatku, w tym jego okres obowiązywania, wysokość w zależności od rodzaju zakwaterowania oraz ewentualne ulgi. Podatek turystyczny jest płatny bezpośrednio w miejscach zakwaterowania, zarówno gotówką, jak i kartą.

- 1) Region Île-de-France (Paryż):

Stawki podstawowe: od 2,60 € (1*, B&B, hostele) do 14,95 € (pałace) za osobę, za noc.

Dodatkowe opłaty departamentalne i regionalne.

- 2) Nicea (Owernia-Rodan-Alpy):

Stawki podstawowe: od 0,60 € (1*) do 4 € (pałace) za osobę, za noc.

Ograniczenie dziennego limitu podatku.

3) Lyon (Owernia-Rodan-Alpy):

Stawki podstawowe: od 0,75 € (1*) do 4,55 € (pałace) za osobę, za noc.

Dodatkowy podatek departamentalny.

4) Bordeaux (Nowa Akwitania):

Stawki podstawowe: od 0,80 € (1*) do 4,60 € (pałace) za osobę, za noc

Limity dziennego, tygodniowego i miesięcznego podatku.

Podatek turystyczny ma na celu wspieranie lokalnych inicjatyw i rozwoju infrastruktury, a jego wysokość może różnić się w zależności od regionu i charakteru zakwaterowania. Dodatkowe opłaty regionalne mogą być także nakładane na podstawowy podatek turystyczny.

• Niemcy

W Niemczech podatek turystyczny przybiera różne nazwy i formy w zależności od miasta lub regionu. Możemy spotkać się z określeniami takimi jak podatek od noclegu, podatek od pokoju, podatek od łóżka, podatek od zakwaterowania czy składka turystyczna/opłata.

Zasady ogólne:

- 1) Podatek może być nakładany procentowo od kwoty za pokój/apartament lub ustalanego jako stała stawka.
- 2) Osoby przyjeżdżające w celach biznesowych mogą być również zobowiązane do uiszczenia opłaty, co niedawno zaczęło obowiązywać nawet w Berlinie.
- 3) Oprócz podatku turystycznego, Niemcy pobierają także dodatkowy podatek nazywany opłatą uzdrowską w miejscowościach posiadających spa.

Mechanizmy obliczania: W niektórych miastach kwota podatku jest dzielona na osoby korzystające z noclegu, co oznacza, że opłata jest obliczana indywidualnie dla każdego gościa.

Przykłady stawek w innych miastach:

- 1) Lipsk: 1 € od osoby za noc dla noclegów do 30 €, 3 € dla noclegów droższych niż 30 €.
- 2) Hamburg: od 0,50 € do 4 €, zależnie od ceny noclegu, przy czym za każde dodatkowe 50 € opłaty netto kwota podatku wzrasta o 1 €;
- 3) Darmstadt: 2%;
- 4) Berlin: 5%;
- 5) Dortmund: 7,5%.

Przykładowo Monachium, Stuttgart, Norymberga, Mannheim, Lubeka nie pobierają obecnie żadnych opłat turystycznych od przyjezdnych.

- **Czechy**

W Pradze, nałożono podatek turystyczny w wysokości **50 CZK** za osobę za noc, z maksymalną liczbą 60 nocy. Fundusze pozyskane z podatku mają służyć długoterminowej wizji rozwoju turystyki i miasta, a połowa z nich jest przeznaczana na wsparcie turystyki.

- **Austria**

Zdecentralizowany system podatkowy, gdzie każda prowincja ma autonomię w ustalaniu podatków turystycznych. Podatek jest naliczany za osobę i noc, różniąc się w zależności od regionu. W niektórych miejscowościach uzdrowskich pobierany jest dodatkowy podatek, który finansuje koszty infrastrukturalne. Opłatę należy uiścić w miejscu noclegu.

- **Węgry**

W Budapeszcie, turyści są zobowiązani do zapłaty **4%** ceny pokoju/apartamentu za noc od osoby. Zwolnienie z podatku dotyczy głównie gości przyjeżdżających w celach edukacyjnych lub zawodowych.

Źródło: Analiza korzyści i wyzwań związanych z wprowadzeniem opłat turystycznych - Raport z analizy Desk Research opracowanej na zlecenie Wrocławskiej Organizacji Turystycznej.

W odniesieniu do projektowanych zmian ustawy z dnia z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 2211) – brak jednolitego rozwiązania na szczeblu UE. Poszczególne kraje stosują własne modele zabezpieczenia interesów podróżnych na wypadek niewypłacalności touroperatorów. Rozwiązania z innych krajów nie stanowią punktu odniesienia dla projektowanych przepisów.

4. Wpływ na rynek pracy

Wzrost przychodów gmin z tytułu opłaty turystyczno-rekompensacyjnej przyczyni się do rozwoju tychże gminnych wspólnot samorządowych, napędzanych przez wzrastający ruch turystyczny. To z kolei powinno implikować wzrostem zatrudnienia w podmiotach szeroko związanych z turystyką np. gastronomia, hotele itd.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projekt ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz niektórych innych ustaw

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Poseł Ireneusz Raś

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Zważywszy na rolę turystyki – zarówno jako instrumentu promocji polskiej kultury oraz jako sektora gospodarki – koniecznym jest zapewnienie gminnym wspólnotom samorządowym takich narzędzi prawnych, aby mogły one w sposób adekwatny reagować na bieżące potrzeby wynikające z ruchu turystycznego, które dotyczą nie tylko odwiedzających ich podróżnych, ale również ich mieszkańców. Rozwój turystyki może bowiem generować nie tylko korzyści dla gmin i jej mieszkańców, ale także liczne problemy np. związane z zanieczyszczeniem i degradacją lokalnego środowiska naturalnego lub tkanki miejskiej, których nie da się rozwiązać bez stosownych nakładów finansowych. Naprzeciw tego typu szansom i zagrożeniom związanym z turystyką wychodzi właśnie idea prawnego umożliwienia wprowadzenia opłaty turystyczno-rekompensacyjnej.

Aktualnie funkcjonująca opłata miejscowa poprzez wyśrubowane wymogi klimatyczne utrudniała, a wręcz uniemożliwiała pobieranie jej w miejscowościach atrakcyjnych turystycznie, a co za tym idzie korzystanie z wpływów z opłat na cele związane z turystyką i promocją turystyczną.

Wskazany problem dotyczy przede wszystkim popularnych polskich destynacji turystycznych, wśród których są m.in. liczne miejscowości nadmorskie, górskie oraz metropolie związane z dziedzictwem kulturowym.

Przed wszystkim należy stwierdzić, że **opłata turystyczno-rekompensacyjna nie będzie nowym podatkiem**. Zgodnie z przyjętymi w nauce prawa kryteriami odróżnia ją od podatku to, iż zawiera w sobie cechę ekwiwalentności. W niniejszym przypadku odbywa się to poprzez rekompensatę polegającą w szczególności na przyznaniu zniżki do skorzystania z gminnej instytucji kultury, ośrodka sportu i rekreacji lub z innej oferty o charakterze turystycznym.

Przechodząc zaś do sumarycznego wymienienia najważniejszych rozwiązań normatywnych niniejszego projektu, są one następujące:

1. Rada gminy może wprowadzić opłatę turystyczno-rekompensacyjną, którą pobiera się w obiekcie hotelarskim oraz innym obiekcie, w którym są świadczone usługi hotelarskie.
2. Opłatę turystyczno-rekompensacyjną pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w gminie – za każdą rozpoczętą dobę pobytu.
3. Opłata turystyczno-rekompensacyjna nie będzie pobierana:
  - a. od osób przebywających w szpitalach;
  - b. od dzieci do lat 16;
  - c. od osób, od których pobierana jest opłata miejscowa albo uzdrowska.
4. Opłata turystyczno-rekompensacyjna po dokonaniu poboru podlegałaby dystrybucji w następujących proporcjach:
  - a. 80 % do gminy, w której została zebrana;
  - b. 18% Polska Organizacja Turystyczna (POT);
  - c. 2% inkasent.
5. Opłata turystyczno-rekompensacyjna mogłaby być wprowadzona wyłącznie, gdy rada gminy przyjmie w drodze uchwały przysługującą w zamian za poniesienie opłaty - rekompensatę, polegającą w szczególności na przyznaniu zniżki do skorzystania z gminnej instytucji kultury, ośrodka sportu i rekreacji lub z innej oferty o charakterze turystycznym.
6. Rada gminy określa w drodze uchwały wysokość opłaty turystyczno-rekompensacyjnej, której wysokość może uzależnić w szczególności od miejsca świadczenia usługi hotelarskiej, kategorii i rodzaju obiektu, posiadanego wyposażenia miejsca, w którym są świadczone usługi hotelarskie, sezonowości, uwzględniając konieczność zapewnienia efektywności poboru opłaty i mając na względzie własne potrzeby finansowe, przy czym poziom minimalnej i maksymalnej stawki możliwej do ustalenia przez gminę zostanie określony w drodze rozporządzenia.

Skutkiem braku wprowadzenia proponowanej opłaty będzie brak niezbędnych środków na rozwój i promocję polskiej turystyki. Co też może przełożyć się na mniej satysfakcjonujące wyniki polskiej gospodarki.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Tak

W wyniku analizy problemów, które mają być rozwiązane w przedmiotowej ustawie, stwierdzono, iż nie da się zastosować do ich rozwiązania działań nieregulacyjnych, ponieważ w tej formie byłyby one nieskuteczne i niemożliwe do wyegzekwowania na gruncie prawnym. Nie da się bowiem ich rozwiązać w inny sposób, aniżeli poprzez zwiększenie dostępnych środków będących do dyspozycji odpowiednich podmiotów, w przypadku niniejszego projektu zwłaszcza gmin. Umożliwienie radom gmin, odpowiednio do ich własnej oceny sytuacji, uchwalenia opłaty turystyczno-rekompensacyjnej, jest z tej perspektywy najprostszym rozwiązaniem, który nie będzie implikował zbędnych trudności.

Poniżej zostaną przedstawione kluczowe informacje dotyczące różnych rozwiązań stosowanych w krajach/miastach europejskich.

I. Włochy

Wysokość tych opłat jest ustalana przez odpowiednie urzędy miejskie i różni się w zależności od kategorii zakwaterowania oraz lokalizacji. Poniżej omówiono systemy opłat turystycznych w trzech popularnych miastach włoskich: Rzymie, Wenecji i Florencji.

1) Rzym

Wysokość podatku turystycznego ustala urząd miasta Rzym, a opłata pobierana jest tylko i wyłącznie w miejscach noclegu.

Stawki – Hotele: od 4 € do 10 € za noc w zależności od kategorii (1*-5*) Inne zakwaterowania (np. B&B, agroturystyka): od 3 € do 7 € za noc. Sposób płatności: gotówka lub karta w miejscu zakwaterowania.

Zwolnienia: Dzieci poniżej 10 lat, osoby z niepełnosprawnościami, kierowcy wycieczek, siły zbrojne.

Przeznaczenie środków pochodzących z poboru opłaty turystycznej:

Fundusze przeznaczane na promocję miasta, utrzymanie infrastruktury turystycznej, renowację zabytków, poprawę bezpieczeństwa w miejscach odwiedzanych przez turystów.

2) Wenecja

Opłaty różnią się w zależności od miejsca pobytu (Wenecja, wyspy laguny, część lądowa) i sezonu (niski i wysoki).

Zniżki: 30% dla noclegów na stałym lądzie, 20% na wyspach laguny.

Stawki – sezon niski: opłaty wahają się od 0,50 € do 2,50 € w zależności od standardu noclegu. Sezon wysoki: opłaty podwajają się, osiągając od 1 € do 5 €. Opłata za wstęp do Wenecji 5 € za osobę. Dotyczy jednodniowych turystów.

Zwolnienia: Dzieci poniżej 10 lat, osoby z niepełnosprawnościami, kierowcy wycieczek.

Przeznaczenie środków pochodzących z poboru opłaty turystycznej:

Zmniejszenie obciążeń dla mieszkańców, poprawa jakości oferty turystycznej, finansowanie prac konserwacyjnych i odbudowy dziedzictwa kulturowego.

3) Florencja

Opłata uiszczana jest u właściciela obiektu w którym planowany jest nocleg a następnie przekazywana gminie.

Stawki: Od kwietnia 2023 r. stawka podatku miejskiego we Florencji wynosi od 4,50 € do 8 € za noc, zależności

od kategorii. Opłata jest płatna za maksymalnie 7 nocy nieprzerwanego pobytu. Inne zakwaterowania: od 3,50 € do 7 € za noc.

Zwolnienia: Dzieci poniżej 12 roku życia, osoby pomagające pacjentom w szpitalach, studenci Uniwersytetu we Florencji, siły policyjne, osoby z niepełnosprawnościami posiadające właściwe zaświadczenie.

Przeznaczenie środków pochodzących z poboru opłaty turystycznej:

Promocja miasta, wspieranie usług informacyjnych oraz finansowanie infrastruktury dla zapewnienia efektywnego funkcjonowania miasta.

II. Grecja

Grecja, w odróżnieniu od Włoch, przyjmuje jednolite podejście do opłat turystycznych na terenie całego państwa. Bez względu na lokalizację, czy to większe miasta kontynentalne czy malownicze wyspy, stawki są jednakowe. Opłata ta obejmuje również noclegi w pokojach lub apartamentach, a wysokość opłat zależy od kategorii noclegów. Poniżej wysokość opłaty dla różnych kategorii obiektów noclegowych:

1* - 0,25-1 €

2* - 0,50 €

3* - 1,50 €

4* - 3 €

5* - 4 €

Opłata obowiązuje także na pokój/apartament za noc:

Apartamenty - 0,25-1 € (pokoje/apartamenty na podst. liczby kluczy).

III. Hiszpania

1) Baleary:

Stawki podstawowe (wysoki sezon): od 1 € (kempingi) do 4 € (hotele 5*).

Stawki podstawowe (niski sezon): od 0,25 € (kempingi) do 1 € (hotele 5*).

2) Barcelona:

Stawki podstawowe (wysoki sezon): od 3,7 € (hostele/kempingi) do 6,25 € (hotele 5*).

Stawki podstawowe (niski sezon): od 3,7 € (hostele/kempingi) do 6,25 € (hotele 5*).

3) Katalonia:

Stawki podstawowe (wysoki sezon): od 0,60 € (hostele/kempingi) do 3 € (łódź wycieczkowa, hotele 5*).

Stawki podstawowe (niski sezon): od 0,60 € (hostele/kempingi) do 3 € (łódź wycieczkowa, hotele 5*).

4) Walencja:

Stawki podstawowe: od 0,50 € (hotele/kempingi niższej kategorii) do 2 € (hotele 5*).

Podatek w Hiszpanii jest pobierany od osób powyżej 16 roku życia, zatrzymujących się w różnych obiektach turystycznych, i jest naliczany za każdą kolejną noc pobytu. Dochód z zebranej opłaty służy inicjatywom na rzecz ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

IV. Francja

We Francji regiony posiadają pewną autonomię w kwestiach związanych z opodatkowaniem turystów. Władze regionalne ustalają charakterystykę podatku, w tym jego okres obowiązywania, wysokość w zależności od rodzaju zakwaterowania oraz ewentualne ulgi. Podatek turystyczny jest płatny bezpośrednio w miejscach zakwaterowania, zarówno gotówką, jak i kartą.

1) Region Île-de-France (Paryż):

Stawki podstawowe: od 2,60 € (1*, B&B, hostele) do 14,95 € (pałace) za osobę, za noc.

Dodatkowe opłaty departamentalne i regionalne.

2) Nicea (Owernia-Rodan-Alpy):

Stawki podstawowe: od 0,60 € (1*) do 4 € (pałace) za osobę, za noc.

Ograniczenie dziennego limitu podatku.

3) Lyon (Owernia-Rodan-Alpy):

Stawki podstawowe: od 0,75 € (1*) do 4,55 € (pałace) za osobę, za noc.

Dodatkowy podatek departamentalny.

4) Bordeaux (Nowa Akwitania):

Stawki podstawowe: od 0,80 € (1*) do 4,60 € (pałace) za osobę, za noc

Limity dziennego, tygodniowego i miesięcznego podatku.

Podatek turystyczny ma na celu wspieranie lokalnych inicjatyw i rozwoju infrastruktury, a jego wysokość może różnić się w zależności od regionu i charakteru zakwaterowania. Dodatkowe opłaty regionalne mogą być także nakładane na podstawowy podatek turystyczny.

V. Niemcy

W Niemczech podatek turystyczny przybiera różne nazwy i formy w zależności od miasta lub regionu. Możemy spotkać się z określeniami takimi jak podatek od noclegu, podatek od pokoju, podatek od łóżka, podatek od zakwaterowania czy składka turystyczna/opłata.

Zasady ogólne:

- 1) Podatek może być nakładany procentowo od kwoty za pokój/apartament lub ustalanego jako stała stawka.
- 2) Osoby przyjeżdżające w celach biznesowych mogą być również zobowiązane do uiszczenia opłaty, co niedawno zaczęło obowiązywać nawet w Berlinie.
- 3) Oprócz podatku turystycznego, Niemcy pobierają także dodatkowy podatek nazywany opłatą uzdrowską w miejscowościach posiadających spa.

Mechanizmy obliczania: W niektórych miastach kwota podatku jest dzielona na osoby korzystające z noclegu, co oznacza, że opłata jest obliczana indywidualnie dla każdego gościa.

Przykłady stawek w innych miastach:

- 1) Lipsk: 1 € od osoby za noc dla noclegów do 30 €, 3 € dla noclegów droższych niż 30 €.
- 2) Hamburg: od 0,50 € do 4 €, zależnie od ceny noclegu, przy czym za każde dodatkowe 50 € opłaty netto kwota podatku wzrasta o 1 €;
- 3) Darmstadt: 2%;
- 4) Berlin: 5%;
- 5) Dortmund: 7,5%.

Przykładowo Monachium, Stuttgart, Norymberga, Mannheim, Lubeka nie pobierają obecnie żadnych opłat turystycznych od przyjezdnych.

VI. Czechy

W Pradze, nałożono podatek turystyczny w wysokości 50 CZK za osobę za noc, z maksymalną liczbą 60 nocy. Fundusze pozyskane z podatku mają służyć długoterminowej wizji rozwoju turystyki i miasta, a połowa z nich jest przeznaczana na wsparcie turystyki.

VII. Austria

Zdecentralizowany system podatkowy, gdzie każda prowincja ma autonomię w ustalaniu podatków turystycznych. Podatek jest naliczany za osobę i noc, różniąc się w zależności od regionu. W niektórych miejscowościach uzdrowiskowych pobierany jest dodatkowy podatek, który finansuje koszty infrastrukturalne. Opłatę należy uiścić w miejscu noclegu.

VIII. Węgry

W Budapeszcie, turyści są zobowiązani do zapłaty 4% ceny pokoju/apartamentu za noc od osoby. Zwolnienie z podatku dotyczy głównie gości przyjeżdżających w celach edukacyjnych lub zawodowych.

Źródło: *Analiza korzyści i wyzwań związanych z wprowadzeniem opłat turystycznych - Raport z analizy Desk Research opracowanej na zlecenie Wrocławskiej Organizacji Turystycznej.*

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

1. Wprowadzenie do porządku prawnego możliwości ustanowienia opłaty turystyczno-rekompensacyjnej wpłynie na prawną działalność gminnych jednostek samorządowych poprzez umożliwienie im nakładania nowego rodzaju opłaty lokalnej. W przypadku decyzji danej gminy o wprowadzeniu takiej opłaty będzie to implikowało powstanie prawnego obowiązku jej uiszczenia i przekazania gminie w sytuacji unormowanej projektowanymi przepisami.
2. Proponowane narzędzie prawne będzie respektowało i realizowało konstytucyjną zasadę pomocniczości, umacniającej uprawnienia obywateli i ich wspólnot (Preambuła Konstytucji RP) Albowiem to organ wybrany i reprezentujący gminną wspólnotę samorządową – rada gminy – będzie uprawniony do ewentualnego ustanowienia takiej opłaty w drodze uchwały. Wzmocni to także prawną podmiotowość gminy, gdyż to ona, poprzez radę gminy, będzie decydowała o ustanowieniu opłaty turystyczno-rekompensacyjnej albo jej braku.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

1. Ewentualne nałożenie opłaty turystycznej przez gminę wpłynie na większą ilość środków wydatkowanych przez podróżnych w związku noclegiem w danej miejscowości. Jednakże połączenie tej daniny z rekompensatą, polegającą w szczególności na przyznaniu zniżki do skorzystania z gminnej instytucji kultury, ośrodka sportu i rekreacji lub z innej oferty o charakterze turystycznym, a także fakt jej relatywnie niewielkiej wysokości i ustawowych zwolnień od jej opłacenia dla grup wrażliwych społecznie, spowoduje, iż przedmiotowa opłata nie będzie istotnym obciążeniem dla podróżnych. Według danych GUS w 2024 r. 38,8 turystów skorzystało z obiektów noclegowych w Polsce (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/kultura-turystyka-sport/turystyka/wykorzystanie-turystycznych-obiektow-noclegowych-w-2024-r-18,3.html>). W ujęciu pieniężnym szacuje się, że z każdym rokiem po roku od wejścia w życie projektowanych przepisów ogół obywateli przeznaczy na uiszczenie opłaty 455 mln. Co w perspektywie 10 lat da 4550 mln zł wydatków. Z kolei w ujęciu niepieniężnym należy stwierdzić, iż około 65% noclegów w obiektach hotelarskich jest udzielane obywatelom RP, dlatego poniosą oni łącznie 455 mln zł wydatków rocznie z tytułu opłaty turystyczno-rekompensacyjnej.
2. Zwiększony ruch turystyczny wiąże się także z negatywnymi skutkami, do jakich należy większe obciążenie środowiska naturalnego w związku z większym przepływem grup ludzi i nie zawsze stosownym respektowaniem norm odnośnie ochrony tego środowiska. Większe środki dla gmin pozyskane z przedmiotowej opłaty pozwolą im skuteczniej niwelować tego typu skutki uboczne np. poprzez większe nakłady na środki ochrony środowiska itp.
3. Podkreślić też należy, iż rozwój turystyki danego szczególnego obszaru jest równoznaczny z rozwojem całego regionu, do którego przynależy. W ten sposób wzmocnienie środków finansowych przeznaczonych na turystykę w istocie wspiera szerszą dziedzinę polityki państwa, jaka jest rozwój regionalny.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

1. Ewentualne nałożenie opłaty turystycznej przez gminę wpłynie na przedsiębiorców świadczących usługi hotelarskie, w tym MŚP, poprzez to, że będą oni musieli pobierać opłatę turystyczno-rekompensacyjną jako inkasenci. Będą oni także beneficjentami środków pochodzących z podziału pobranej opłaty turystyczno-rekompensacyjnej (2%). Z danych GUS można wywnioskować, iż w Polsce jest około 34 tys. obiektów, w których przedsiębiorcy świadczą usługi hotelarskie (<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/kultura-turystyka-sport/turystyka/wykorzystanie-turystycznych-obiektow-noclegowych-w-2022-roku,18,1.html>). W ujęciu pieniężnym szacuje się, że grupa dużych przedsiębiorstw zyska z każdym rokiem po roku od wejścia w życie projektowanych przepisów 2 mln zł. Co w perspektywie 10 lat da 20 mln zł. Z kolei w odniesieniu do sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw zysk ten szacuje się na 12 mln zł, a w perspektywie 10 lat na 120 mln zł. Zaś w ujęciu niepieniężnym trzeba stwierdzić, iż około 15% z obiektów hotelarskich będzie prowadzonych przez duże przedsiębiorstwa, stąd kwota 2 mln zł zysku rocznie jako inkasenci. Z kolei około 85% z obiektów hotelarskich będzie prowadzonych przez MŚP, stąd kwota 12 mln zł zysku rocznie jako inkasenci.
2. Projekt przewiduje zwiększenie liczby dokumentów oraz procedur związanych z naliczaniem opłaty turystyczno-rekompensacyjnej. Przedsiębiorcy świadczący usługi hotelarskie, w tym MŚP będą mieli to zrekompensowane poprzez uzyskiwanie 2% z pobieranych opłat. Zaś wzmocnienie lokalnej polityki turystyki, będącej efektem proponowanych zmian, przyczyni się do tego, że nie będzie to duże obciążenie w porównaniu do długofalowych korzyści z tego czerpanych.
3. Wzrost przychodów gmin z tytułu opłaty turystyczno-rekompensacyjnej przyczyni się do rozwoju tychże gminnych wspólnot samorządowych, napędzanych przez wzrastający ruch turystyczny. To z kolei powinno implikować wzrost zatrudnienia w podmiotach szeroko związanych z turystyką np. gastronomia, hotele itd.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

1. Według danych GUS w Polsce jest 2479 gmin (<https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/podzial-administracyjny-polski/>) W ujęciu pieniężnym szacuje się, że gminy uzyskają z każdym rokiem po roku od wejścia w życie projektowanych przepisów 560 mln zł. Co w perspektywie 10 lat da 5600 mln zł. To wszystko może zapewnić nowa fakultatywna kompetencja umożliwiające wprowadzenie opłaty turystyczno-rekompensacyjnej na obszarze gminy. Gmina byłaby Beneficjentem 80% środków pochodzących z podziału pobranej opłaty turystyczno-rekompensacyjnej.
2. W ujęciu pieniężnym szacuje się, że Polska Organizacja Turystyczna uzyska z opłaty z każdym rokiem po roku od wejścia w życie projektowanych przepisów 140 mln zł. Co w perspektywie 10 lat da 1400 mln zł. POT byłby beneficjentem 18% środków pochodzących z podziału pobranej opłaty turystyczno-rekompensacyjnej.
3. Wprowadzenie do porządku prawnego możliwości ustanowienia opłaty turystyczno-rekompensacyjnej wpłynie na działalność gminnych jednostek samorządowych poprzez umożliwienie im nakładania nowego rodzaju opłaty lokalnej. Wzmocni to pozycję gmin jako wspólnoty samorządowej jej mieszkańców i pozwoli w lepszy sposób prowadzić politykę turystyczną na swoim obszarze. Wzmocnieniu ulegnie także kondycja i możliwości POT, która mając większe środki, będzie mogła prowadzić bardziej efektywną promocję walorów turystycznych Polski.

4. Liczba noclegów turystów w obiektach noclegowych w Polsce w 2023 r. – 98 454 980.
5. Liczba obiektów noclegowych w Polsce – 30 413.
6. Liczba aktywnych przedsiębiorstw w Polsce (przeważający rodzaj działalności PKD 55.1 i 55.2) w 2023 r. – 29 555.
7. Zgodnie z powyższym, przy przyjęciu średniej kwoty w wysokości 7 zł można założyć że wpływy z opłaty turystyczno-rekompensacyjnej wyniosą w skali roku ponad 700 mln zł
Uśredniona liczba noclegów w skali roku x uśredniona kwota opłaty = kwota rocznego wpływu z opłaty $100\ 000 \times 7\text{zł} = 700\ \text{mln zł}$ Z tej kwoty 80%, które trafi do gmin to 560 mln zł Z tej kwoty 18%, które trafi do POT to 126 mln zł Z tej kwoty 2%, które trafi do inkasentów to 14 mln zł

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie wymaga podania źródeł finansowania, gdyż nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Tak

Projekt przewiduje zwiększenie liczby dokumentów oraz procedur związanych z naliczaniem opłaty turystyczno-rekompensacyjnej. Przedsiębiorcy świadczący usługi hotelarskie, w tym MSP będą mieli to zrekompensowane poprzez uzyskiwanie 2% z pobieranych opłat. Zaś wzmocnienie lokalnej polityki turystyki, będącej efektem proponowanych zmian, przyczyni się do tego, że nie będzie to duże obciążenie w porównaniu do długofalowych korzyści z tego czerpanych. W opracowaniu tych obciążeń dążono do tego, aby były proporcjonalne – a więc aby nie wykraczały poza to, co konieczne.

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Projekt nie dotyczy świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy o uznawaniu kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.